

[Undervisningsministeren]

Formålet med fremsættelsen af disse to sammenhængende lovforslag er først og fremmest at ligestille uddannelsen af lærere i håndarbejde og hermed beslægtede fag inden for undervisningen af unge og voksne med uddannelserne af lærere til folkeskolen, af børnehave- og fritidspædagoger og af husholdningslærere.

Uddannelsen foreslås tilrettelagt på tilsvarende måde som disse andre læreruddannelser samtidig med, at uddannelsens kulturelle og pædagogiske fagområder søges udviklet og styrket. Det er vigtigt, at håndarbejds lærerne gennem deres virksomhed inden for fritidsundervisning bliver i stand til at bibringe eleverne evnen til at vurdere håndværksmæssig kvalitet og får mulighed for at bevare og videreudvikle en kulturarv inden for håndarbejdet og andre beslægtede fag.

En række institutioner, organisationer, råd m. fl., der berøres af den foreslåede lovgivning, har haft lejlighed til at udtale sig over et udkast til lovforslag. Udtalelserne har overvejende været positive. Dog er der fra flere sider blevet givet udtryk for ønsket om en forlængelse af uddannelsen til 3 år.

Det er blevet fremhævet, at det er af stor betydning, at læreruddannelser sigtende på manuelle fag nu bliver taget op. For de mange såkaldte uddannelsesfremmede er netop disse fag ofte deres første og somme tider eneste berøring med uddannelsessystemet efter skolegangen, og det er vigtigt, at de studerende, der uddanner sig til lærer i håndarbejde m. v., gennem deres uddannelse inspireres til en undervisning, der strækker sig videre end til de praktiske sider. Betydningen af uddannelsens foreslåede kulturelle, samfundsmæssige og pædagogiske elementer understreges.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig denne opfattelse, og der er i lovforslaget lagt vægt på læreruddannelsens alsidighed og bredde.

Vi står her over for en uddannelse, der – bortset fra inden for husflidsfagene – i langt overvejende grad søges af kvinder, og det vil derfor gennem etableringen af uddannelsen som en egentlig læreruddannelse være muligt at give kvinder tilbud om en kortere videregående uddannelse, således at de studerende kan betragte deres uddannelse som ligeværdig med andre læreruddannelser.

Når man ser på uddannelsen og dens placering i de øvrige nordiske lande, hvor der er

en lang tradition for egentlige formaliserede læreruddannelser i håndarbejds- og husflidsfagene på linie med uddannelserne til undervisning i andre fag, kan det ikke undre, at der fra mange sider er blevet lagt vægt på, at uddannelsen her i landet nu formaliseres og ligestilles med andre læreruddannelser. Der er som bilag til bemærkningerne til lovforslaget optaget en kort redegørelse for uddannelsen i de øvrige nordiske lande.

Den ligestilling, der tilsigtes ved lovforslagene, går ikke blot på uddannelsens tilrettelæggelse, men også på det økonomiske. I dag foregår uddannelsen af håndarbejds lærere på en række forskellige institutioner spændende fra husholdningsskoler til institutioner, der stort set svarer til seminarierne for de øvrige læreruddannelser, og de studerendes økonomiske forhold udviser derfor – som uddannelserne – store forskelle.

De studerende vil under den foreslåede uddannelse blive støtteberettigede efter reglerne om Statens Uddannelsesstøtte, og uddannelsen vil efter forslaget til ændring af seminaristøtteloven blive vederlagsfri, idet de private, selvejende håndarbejdsseminarier optages i loven med heraf følgende 100 pct. dækning af driften.

Ved forslaget til uddannelseslov tilsigtes ikke nogen udvidelse af den nuværende uddannelseskapacitet, der er på ca. 175 studerende årligt.

Merudgifterne ved gennemførelsen af den foreslåede lovgivning er anslået til 3,1 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslagene til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

**Socialministeren (Erling Jensen):**

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

*Forslag til lov for Færøerne om dagpenge ved sygdom eller fødsel.*

(Lovforslag nr. L 69).

Med dette forslag er der tale om et helt nyt lovgivningsområde for Færøerne. Lønarbejdere, der bliver syge, har i dag kun mulighed for at få hjælp i trangstiltælde efter den færøske forsorgslov. Herudover er der efter anordning for Færøerne om forsikring mod